

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل شاخصهای کیفیت زندگی در بافت های شهری تبریز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نعمت شاکرمی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

حجت انیژ - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی از جمله مسایل مهمی است که ابتدا با گسترش همه جانبه فناوری و فرایند صنعتی شدن در کشورهای غربی مورد توجه اندیشمندان قرار گرفت. تبریز یکی از کلان شهرهای ایران است که با توجه به مسائل و مشکلات شهرهای پرجمعیت جهان سوم این شهر هم در زمینه کیفیت زندگی دارای یکسری مسائل و مشکلات خاص خود می باشد بنابراین هدف ما در این مقاله بررسی و ارزیابی کیفیت زندگی شهروندان و نابرابری سطح کیفیت زندگی در بافت های شهر تبریز می باشد. روش این پژوهش توصیفی تحلیلی و ابزار گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی بوده است. حجم نمونه -از بین شهروندان شهر تبریز در هر بافت به روش تصادفی ساده تعداد 726 نفر انتخاب شدند و برای شناخت سطح کیفیتبافت های شهری 79 شاخص مورد بررسی، از طریق مدل آنتروپی شانون وزن دهی شده و در این راستا، TOPSIS به عنوان روش تصمیم گیری چند شاخصهای استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می دهد که کیفیت زندگی در بافت های طراحی شده بهتر از سایر بافت ها بوده ولی از نظر روابط همسایگی در حالت ضعیفی قرار دارد و برعکس بافت حاشیه نشین از نظر کیفیت زندگی بدتر از همه بوده که از نظر روابط همسایگی در حالت خوبی برخوردار بوده است. بافت قدیمی وبافت روستایی به ترتیب در ردیف دوم و سوم از نظر کیفیت زندگی قرار دارند. انتخاب معیارهای برای یک محل مناسب زندگی از دید مردم می توان به معیار های همچون میزان پایین بودن جرائم، خیابان های تمیز، مسکن مناسب، خدمات سلامت، حمل نقل عمومی و غیره اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، تاپسیس، بافت شهری، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499724>

